

12a. fira-festa de la botifarra dolça | DOSSIER TOSQUIJA

neixem com a ajuntament, el lloc on s'ajunten els veïns d'un municipi a través d'uns representants elegits democràticament.

Us deia que a mitjan del segle XIX Salitja conservava un cert grau d'autogovern i es regia per un comú: el Comú de Salitja. Segons els estudis de la historiadora Dora Santamaria, l'any 1847 -ara fa 162 anys- els representants del comú de Salitja van comprar mitjançant un crèdit part d'aquesta casa on avui col·loquem una placa commemorativa i que aleshores era de nova construcció i propietat del ferrer Narcís Vilar. El comú de Salitja va comprar part d'aquesta casa per a celebrar-hi les reunions. I sabem també que en aquells anys, l'alcalde que presidia el comú de Salitja era Narcís Maset, veí del poble.

Segons les actes municipals investigades per Dora Santamaria, l'any 1859 va tenir lloc la unió dels dos pobles, Salitja i Vilobí. D'això en fa exactament 150 anys. És el que commemorem avui: fa 150 anys que Salitja i Vilobí caminem junts! Per aquells temps, el cens conjunt de població de Salitja i Vilobí era d'un 1.300 persones.

Avui el municipi de Vilobí d'Onyar compta aproximadament amb 3.000 habitants -incloent-hi Sant Dalmai- i en el poble de Salitja som uns 300; és a dir, una desena part del total. Amb les dades a la mà i d'acord amb la normativa vigent en el nostre país, Salitja no compta amb prou volum de població per a passar de ser una 'entitat local menor' a ser una 'entitat municipal descentralitzada', el que es coneix com una 'EMD'. Tanmateix, Salitja té una història diferenciada fins a

mitjan segle XIX i conserva també una identitat diferenciada que cal protegir.

Avui és la meua voluntat i ha estat la meua voluntat des que vaig assumir l'alcaldia de Vilobí d'Onyar l'any 2003 -i també és i ha estat la voluntat dels equips de govern municipal que he presidit- conservar i protegir la història antiga i la identitat moderna de Salitja.

Al llarg de 150 anys de caminar junts, per Vilobí i Salitja no sempre ha estat fàcil ni zenzill progressar. La història del segle XX va ser molt complicada i el poble de Salitja no es pot dir que veïés del tot ateses les seves reivindicacions -el cas del Delmes va ser el més emblemàtic durant molts anys-; i al contrari, la construcció del camp d'aviació va suposar un impacte molt gran en l'entramat urbanístic del poble. Tot i els esforços innegables dels veïns i dels representants locals, es pot dir que Salitja no ho va tenir fàcil al llarg del segle XX.

El segle XXI, i en puc parlar amb més propietat a partir de l'any 2003, Salitja ha assolit avenços que contribueixen significativament a la millora de la qualitat de vida de tot el poble i, per extensió, del municipi sencer. L'edifici dels Delmes s'ha pogut comprar, s'ha pogut arranjar i ha esdevingut local social, juntament amb la rehabilitació de la rectoria i els annexos. S'ha pogut comprar la bassa d'en Colomer i els terrenys del paratge natural de Les Fonts, que ara constitueixen un indret natural de gran valor paisatgístic. S'ha pogut col·laborar amb la junta de l'Associació de Pares 'Les Fonts' per tal d'ampliar l'ús públic de les infraestructures

